

Resolució 518/2022, de 23 de juny

Número d'expedient de la Reclamació: 353/2022

Administració reclamada: Ajuntament de Barcelona

Informació reclamada: Un document sobre barreres arquitectòniques als CEM.

Sentit de la resolució: Inadmissió

Resum: S'ha de tenir en compte que la Reclamació a la GAIP és un procediment de revisió d'una actuació prèvia de l'Administració, que s'ha d'acreditar documentalment, tant als efectes de demostrar l'existència d'una actuació administrativa prèvia, expressa o presumpta, que hagi de ser revisada, com als de posar de manifest quina és exactament la informació a la que vol accedir la persona reclamant i els terminis dins dels quals se li hauria de facilitar. Lluny d'acreditar aquests extrems, la persona reclamant formula una Reclamació en termes ambigus, que fan referència a diverses actuacions més o menys seqüencials de l'Ajuntament, sense aportar el document més rellevant (la resolució impugnada, que en cas de no existir s'acreditaria amb la presentació de la sol·licitud), ni una identificació clara de l'objecte de la Reclamació.

Paraules clau: Ajuntaments. Organismes municipals. Requeriment d'esmena. Manca de col·laboració de l'Administració. Manca de resolució impugnada. Concreció de la Reclamació. Persones amb discapacitat.

Ponent: Josep Mir Bagó.

Antecedents

1. El 8 d'abril de 2022 entra a la GAIP la Reclamació 353/2022, presentada contra l'Ajuntament de Barcelona, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. La Reclamació es presenta en relació amb una resposta de l'Institut Barcelona Esports (IBE) a una anterior sol·licitud de la persona reclamant (2022-EXP-674), que fa referència a la resposta donada a una altra sol·licitud precedent (2022-EXP-670), que hauria fet referència a un annex adjuntat, i sembla ser que aquest annex no s'adjuntaria a la resolució.
3. El 20 d'abril de 2022 la GAIP requereix a la persona reclamant l'esmena de la sol·licitud, als efectes d'aportar la sol·licitud d'informació pública en relació amb la qual reclama i d'aclarir si es tracta d'una nova reclamació en relació amb una sol·licitud d'informació o d'una reclamació en relació amb l'execució d'una resolució anterior.

4. El 26 d'abril de 2022 la persona reclamant contesta el requeriment anterior aportant diversos documents, però no la sol·licitud d'informació pública en relació amb la qual formula la Reclamació, perquè, segons la persona reclamant, s'hauria "traspapelat" en el procés de digitalització.
5. El 2 de maig de 2022 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Barcelona i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació. No consta a la GAIP resposta municipal a aquest requeriment.
6. El 2 de maig de 2022 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment

constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

2. Inadmissibilitat de la Reclamació

Segons l'article 31 RGAIP, "1. Les reclamacions s'interposen per mitjà d'un formulari electrònic senzill i fàcilment accessible, amb l'ús de signatura electrònica o qualsevol altre mitjà d'identificació que s'estableixi per reglament, a través de la seu electrònica de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, en què s'indica: (...) b) La resolució objecte de reclamació o l'incompliment material del dret d'accés si aquest ha estat reconegut expressament o de manera presumpta (...)". I l'article 33.2 RGAIP estableix la inadmissibilitat de les reclamacions a la GAIP que incompleixen els requisits anteriors, entre els quals s'inclou el de l'article 31 citat. Els antecedents posen de manifest que la persona reclamant, malgrat el requeriment d'esmena que li ha fet la GAIP a aquests efectes, no aporta cap document acreditatiu de l'existència d'una resolució o d'un incompliment susceptibles de ser impugnats a la GAIP, sembla ser que perquè s'hauria extraviat a la persona reclamant. Davant d'aquesta mancança, en aplicació dels articles 31.1 i 33.2 RGAIP, és procedent inadmetre la Reclamació.

S'ha de tenir en compte que la Reclamació a la GAIP és un procediment de revisió d'una actuació prèvia de l'Administració, que s'ha d'acreditar documentalment, tant als efectes de demostrar l'existència d'una

actuació administrativa prèvia, expressa o presumpta, que hagi de ser revisada, com als de posar de manifest quina és exactament la informació a la que vol accedir la persona reclamant i els terminis dins dels quals se li hauria de facilitar. Lluny d'acreditar aquests extrems, la persona reclamant formula una Reclamació en termes ambigus, que fan referència a diverses actuacions més o menys seqüencials de l'Ajuntament, sense aportar el document més rellevant (la resolució impugnada, que en cas de no existir s'acreditaria amb la presentació de la sol·licitud), ni una identificació clara de l'objecte de la Reclamació.

Davant d'aquestes mancances, i vist que es complien els altres requisits d'admissibilitat de la Reclamació, la GAIP ha donat una oportunitat a l'esmena de la Reclamació (que la persona reclamant no ha fet satisfactòriament) i a la possibilitat de què l'informe municipal pogués aportar els elements mínims de concreció. Tanmateix, un cop vençut a bastament el termini donat, l'Ajuntament no ha aportat el seu informe, ni còpia de l'expedient, de manera que aquesta manca de col·laboració de l'Administració impedeix la reparació de la Reclamació per aquesta via.

A la vista de les circumstàncies indicades i de les disposicions invocades, és procedent inadmetre la Reclamació per la manca de determinació i d'acreditació de la resolució administrativa impugnada.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 23 de juny de 2022, resol per unanimitat inadmetre la Reclamació 353/2022 per la manca de documentació que acrediti i concreti la resolució impugnada i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.